

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921204169
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7921204169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému A. B., nar. X.XX.XXXX, C. XXXX/X, D., v konaní o zaplatenie 571,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku sp. zn. 38Csp/32/2022-72 z 19.5.2022 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch III. a IV.
- II. Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že konanie o zaplatenie sumy 399,04 eur s príslušenstvom zastavil (I.), žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 21,96 eur, pokutu vo výške 17 eur, poštovné vo výške 1,85 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (II.), vo zvyšku žalobu zamietol (III.), stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal (IV.).

2.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade žalovaných súm titulom nedoplatku na úhradách za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „koncesionárske poplatky“) podľa zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „citovaný zákon“), titulom pokuty v zmysle § 10 ods. 3 citovaného zákona a titulom úhrady poštovných sadzieb spojených s vymáhaním ako aj k náhrade trov konania.

2.2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prostredníctvom odporu proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania a miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Trebišov. Žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

2.3. Súd vec právne posúdil podľa § 3 písm. a), § 4 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, 2, 3 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 144, § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 100 ods. 1, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) tak, že žalovaný je platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. vo výške 4,64 EUR s mesačnou periodicitou platenia, ktorá povinnosť mu

vznikla v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. okamihom zaevidovania dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny a trvá do okamihu, kým žalovaný neoznámí vyberateľovi zmenu alebo zánik povinnosti platiť túto úhradu. (§ 9 ods. 7 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z.). Samotný prevod vlastníctva k nehnuteľnosti nie je automaticky dôvodom na zánik povinnosti platiť úhradu za služby verejnosti poskytované. Rozhodnou skutočnosťou totiž nie je vlastnícky vzťah k nehnuteľnosti, ale skutočnosť, že osoba je evidovaná ako platiteľ dodávateľom elektriny. Takýto vzťah zaniká tým, že platiteľ písomne oznámí vyberateľovi úhrady zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu. Žalovaný preukázal, že zmenu povinnosti platiť úhradu žalobcovi oznámil prihláškou so dňa 10.2.2020.

2.4. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd poukazuje na dátum podania žaloby dňa 8.11.2021 a s prihliadnutím na trojročnú premlčaciu lehotu uzavrel, že nárok žalobcu pred dátumom 8.11.2018 premlčaný a nemôže byť súdom priznaný.

2.5. Za obdobie od 4/2019 do 12/2021 uhradil žalovaný žalobcovi sumu 153,12 Eur a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úhrad len za mesiac november 2018 - 22 dní (0,1546 Eur na deň x 22) a za mesiace december 2018, január, február, marec 2019 (4 x 4,64 Eur), t.j. spolu vo výške 21,96 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2.6. Nakoľko žalobca preukázal doručenie výzvy na zaplatenie nedoplatku žalovanému, patrí mu v zmysle § 10 ods. 3 citovaného zákona pokuta 17 eur a v zmysle § 10 ods. 2 citovaného zákona výdavok spojený s dorúčením výzvy na zaplatenie 1,85 eur.

2.7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a aj keď konštatoval čiastočný úspech žalovaného v rozsahu 68,9% voči 31,71% úspechu žalobcu, súd nakoniec nárok na náhradu trov konania žalovanému nepriznal, lebo mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

3.1. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca vo výrokoch III. a IV. z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, kde uviedol, že prihláškou nového platiteľa úhrady sa žalovaný prihlásil ako nový platiteľ úhrad na novom odbernom mieste Havanská, žaloba sa však týka odberného miesta E. XX, C.. Ak žalovanému vznikol viacnásobný odber, tak túto skutočnosť, že je viacnásobným odberateľom počas žalovaného obdobia nijakým spôsobom, resp. zákonným spôsobom nepreukázal a preto mal povinnosť platiť úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS na viacerých odberných miestach. V prípade, ak žalovaný na žalovanom odbernom mieste ukončil odber elektrickej energie, tak podľa § 6 písm. a) zákona bol tiež povinný túto skutočnosť oznámiť a preukázať. Prílohou písomného oznámenia o zániku povinnosti platiť úhradu je doklad o ukončení odberu elektriny v odbernom mieste, pre ktoré bol platiteľ evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti, alebo doklad o zmene odberateľa elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre ktoré bol platiteľ evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti, čo žalovaný nedoručil, pretože žalobca žiadne uvedené oznámenie s prílohou neeviduje.

3.2. Žalobca žiadal odvolací súd výrok III. napadnutého rozsudku zmeniť tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť sumu 133,01 Eur a výrok IV. zmeniť podľa pomeru úspechu vo veci, prípadne aby rozhodol, že odvolaním napadnuté výroky III. a IV. zrušiť a vec sa vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4.1. Žalovaný vo vyjadrení z 20.6.2022 k podanému odvolaniu uviedol, že odvolanie žalobcu je nelogické, nezrozumiteľné a právne nedôvodné.

4.2. Žalobca mal žalovaného stotožneného ako platiteľa úhrad na starom odbernom mieste E. XX, C. a žalovaný sa 5.3.2019 prihlásil na novom odbernom mieste C. X, D., kde do súčasnej doby hradí požadované úhrady. Informácia, že v období 4/2019-12/2021 bol žalovaný prihlásený na viacerých odberných miestach, pričom na novom odbernom mieste zaplatil úhrady vo výške 153,12 Eur sa dostala do dispozície žalobcu potvrdenou prihláškou.

4.3. Žalovaný má podľa § 6 zákona č. 340/2012 Z.z. platiť úhradu za príslušné obdobie, za ktoré sa úhrada platí, bez ohľadu na počet jeho odberných miest len raz. Nie je právny ani iný dôvod na dvojnásobnú platbu a nevyplýva to ani z gramatického výkladu zákona a takýto excesívny výklad je neprípustný. V prípade vyžadovania vyplnenia nejakého ďalšieho formuláru, ktorý by preukazoval viacnásobný odber by už išlo o prísne formalistický výklad zákona s tým, že žalovaný poukázal na rozhodnutie KS Bratislava sp. zn. 1S/50/2017. Nebolo by spravodlivé, aby za jednu službu žalovaný platil dvakrát toľko, čo stanovuje zákon.

5. V odvolacej replike žalobca zopakoval svoju argumentáciu.

6.1 Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce a bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) rozsudok v napadnutom výroku III. a IV. v zmysle § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil, nakoľko s jeho odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6.2 Rozsudok vo výrokoch I. a II. nebol odvolaním napadnutý, tieto výroky nadobudli právoplatnosť podľa § 227 ods. 1 CSP, preto neboli odvolacím súdom preskúmané.

7.1. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP.

7.2. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami prisudzoval iný právny význam.

7.3. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

8.1. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku z hľadiska vyššie uvedených uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalobcu uvedených v odvolaní dospel k záveru, že žalobca neopodstatnene uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave a odvolací súd sa v potvrdenej časti s jeho odôvodnením stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, nakoľko toto neobsahuje žiadne konkrétne odvolacie dôvody vo vzťahu k tejto časti žalovaného nároku.

8.2. Je potrebné podotknúť, že žalobca síce formálne podal odvolanie voči rozsudku v rozsahu celej časti pohľadávky, v ktorej bola žaloba zamietnutá (133,01 Eur), pričom táto zahŕňa tak časť premlčanú za obdobie od 1.10.2018 do 8.11.2018 ako aj časť predstavujúcu úhrady žalovaného v odbornom mieste C. X, D. za obdobie 04/2019-06/2021, avšak žalobca vôbec neuvádza a nekonkretizuje odvolacie dôvody v tom smere, že súd pri aplikácii premlčacej doby na predmetný žalovaný nárok nejako pochybil.

8.3. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8.4. Žalobcom formálne označené a parafrázované odvolacie dôvody neboli podopreté konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami vo vzťahu k zamietnutej premlčanej časti žalovaného nároku a pri vymedzení odvolacieho dôvodu nepostačuje iba citácia týchto odvolacích dôvodov podľa CSP; je povinnosťou odvolateľa ako procesnej strany konkretizovať vytykaný odvolací dôvod a CSP v tomto smere zaťažuje argumentačnou povinnosťou odvolateľa a nie odvolací súd, pretože nie je úlohou odvolacieho súdu, aby na základe iba všeobecných odvolacích dôvodov, konkretizoval, prípadne si domýšľal, v čom bol postup súdu nesprávny, aké skutkové vady má rozhodnutie, prípadne akého pochybenia sa dopustil súd prvej inštancie v procesnom postupe, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, za predpokladu, že tieto by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, alebo že súd sa dopustil omylu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

8.5. Odvolací súd totiž nemôže svoje rozhodnutie založiť na hypotézach a domnienkach, aké asi výhrady mal odvolateľ na mysli. Iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať

odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 90/2019 z 5.11.2019, sp. zn. I. ÚS 527/2022 z 27.9.2022).

9.1. Vo zvyšnej časti odvolania odvolací súd taktiež musí konštatovať, že súd prvej inštancie aplikoval na zistený skutkový stav konkrétnu právnu normu, vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

9.2. Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

9.3. Súd svoje úvahy, ako dospel k svojim záverom, uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na odvolacie námietky žalobcu.

9.4. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie jeho správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

10.1. Podľa § 9 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, vyberateľ úhrady na účely výberu úhrady a kontroly platenia úhrady vedie evidenciu platiteľov. Evidencia platiteľov obsahuje dátum vzniku, zmeny a zániku povinnosti platiť úhradu, a ak ide o platiteľa podľa § 3 písm. a), meno, priezvisko, trvalý pobyt, adresu odberného miesta, číslo sústredeného inkasa platieb obyvateľstva, ak platí úhradu prostredníctvom poštového podniku, číslo odberného miesta, adresu na doručovanie písomností, skutočnosti podľa § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 druhej vety a rodné číslo, ak je platiteľ oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1.

10.2. Podľa § 9 ods. 6 písm. c) citovaného zákona, platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti, vznik nároku platiť úhradu len za jedno odberné miesto podľa § 6 ods. 1 a zároveň túto skutočnosť preukázať.

10.3. Podľa § 9 ods. 7 písm. a) citovaného zákona, platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti, v písomnom oznámení podľa odseku 6 uvedie platiteľ podľa § 3 písm. a) meno, priezvisko, trvalý pobyt, adresu odberného miesta, číslo odberného miesta, adresu na doručovanie písomností a skutočnosti podľa § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 druhej vety, a ak je platiteľ oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1, aj rodné číslo; prílohou písomného oznámenia o zániku povinnosti platiť úhradu je aj

1. doklad o ukončení odberu elektriny v odbernom mieste, pre ktoré bol platiteľ evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti, alebo

2. doklad o zmene odberateľa elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre ktoré bol platiteľ evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti.

11. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalovaný bol odberateľom elektriny v domácnosti v odbernom mieste Južná 65, Hriadky, na ktorom odbernom mieste vznikol nedoplatok na úhradách za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska za obdobie od januára 2018 (pozn. odv. súdu: správne má byť od apríla 2008) do decembra 2021. Žalovaný sa od dátumu 5.3.2019 prihlásil ako platiteľ úhrady za služby RTVS na ďalšom odbernom mieste C. X, D., a za obdobie od 4/2019 do 12/2021 uhradil sumu 153,12 Eur. Súd prvej inštancie odôvodnil, že zmenu povinnosti platiť úhradu za služby verejnosti poskytované RTVS oznámil žalobcovi vyššie spomenutou prihláškou a na základe uvedeného potom priznal žalobcovi úhrady iba za obdobie od 8.11.2018 do 31.3.2019 s tým, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

12.1. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, ak ako dôkaz o oznámení a preukázaní viacnásobného odberu v zmysle § 6 ods. 1 druhá veta citovaného zákona akceptoval prihlášku žalovaného ako platiteľa úhrad za služby RTVS na novom odbernom mieste. K tomuto je potrebné zdôrazniť, že samotný žalobca po podaní prihlášky žalovaným na túto reagoval a odpovedal mu emailom, že ho eviduje na odbernom mieste C. X, D. a to dokonca pod rovnakým variabilným symbolom, pod akým bol žalovaný evidovaný aj na odbernom mieste Južná 65, Hriadky. Už len z uvedeného je zrejmé, že žalobca už v tom čase mal vedomosť o tom, že žalovaný je odberateľom elektriny na dvoch odberných miestach a teda mu vznikol tzv. viacnásobný odber, pričom v odpovedi na prihlášku informoval žalovaného o výške úhrad, ktoré je žalovaný povinný uhrádzať pod daným

variabilným symbolom bez pripočítania úhrad za odberné miesto E. XX, C., čím žalovaného utvrdil, že tento je povinný platiť len oznámenú sumu, ktorú mu v odpovedi uviedol aj napriek viacerým odberným miestam. I keď samotný zákon a č. 340/2012 Z.z. upravuje v § 9 ods. 6 a 7, aký konkrétny doklad má byť prílohou oznámenia o viacnásobnom odbere, je nutné konštatovať, že uvedené právne ustanovenie nereflektuje na situáciu, keď platiteľ úhrady ostal odberateľom elektriny na viacerých miestach (aj napriek prevodu vlastníctva danej nehnuteľnosti ako to bolo v tomto konkrétnom prípade resp. v prípade ak je vlastníkom viacerých nehnuteľností), pretože za doklad o viacnásobnom odbere prezumuje iba doklad o ukončení odberu elektriny alebo doklad o zmene odberateľa elektriny, avšak nerieši situáciu, ak platiteľ úhrady je evidovaný ako odberateľ elektriny na viacerých odberných miestach vo viacerých nehnuteľnostiach a to či už titulom vlastníckeho vzťahu, nájomného vzťahu resp. výprosy.

12.2. V okolnostiach daného prípadu pri aplikácii citovaného zákona je nutné vidieť v prvom rade jeho zmysel a účel, kedy zákon prezumuje povinnosť úhrady koncesionárskeho poplatku len raz. K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona (nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36). Vzhľadom na uvedené v súlade s duchom citovaného zákona, v ktorom absentuje zákonná úprava situácie, že platiteľ úhrady je odberateľom elektriny aj po prevode vlastníctva nehnuteľnosti (už z akéhokoľvek dôvodu – rodinného, osobného atď.), by bolo nespravodlivé požadovať od žalovaného úhradu koncesionárskeho poplatku za obe odberné miesta, ak tento sa riadne prihlásil ako platiteľ úhrady na novom odbernom mieste a žalobca mu dokonca oznámil výšku a splatnosť koncesionárskeho poplatku pod jediným variabilným symbolom, pod ktorým ho evidoval ako platiteľa úhrady v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

13. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

14.1. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14.2. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14.3. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol úspešnému žalovanému, avšak keďže jemu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

16. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).